

HENRIËTTE DELSING

HELD VAN ANONIEM:

'Henriëtte Delsing vind ik een held omdat zij 27 september 62 jaar werd en 40 jaar logopedist is. Waar Henriëtte goed in is zijn de, voor mij lastige, cijfers en letters. Je kunt het zo gek niet bedenken, maar zij weet in mijn ogen alles van de wetgeving, kleine lettertjes binnen de logopedie. Daarnaast heeft zij alles zo geordend, zoals het hoort in de praktijk. Zij is al een lange tijd praktijkhoudster en heeft veel medewerkers in dienst. Omdat Henriëtte al zolang in het werkveld werkt is zij binnen Utrecht wel een begrip. Als zij iets zegt dan zal het wel zo zijn, wat natuurlijk helemaal niet altijd het geval is. Als je jonger bent dan zij (en dat ben je al snel, zeker in het werkveld) is dat niet altijd gemakkelijk. Je moet dan wel heel stevig in je schoenen staan om tegen haar in te durven gaan. Ik werk al jaren met plezier met haar samen en daar horen ook meningsverschillen bij. Henriëtte staat ook altijd voor iedereen klaar. Ze is er op het goede moment en regelt van alles op het goede moment. Al haar hulp doet ze vanuit een warm hart! Ze heeft jaren in het bestuur gezeten van de NVLF en heeft veel bergen verzet binnen de logopedie.'

REACTIE HENRIËTTE:

'Ik word helemaal verlegen van deze nominatie. Bij mijn 40-jarig jubileum ben ik ook al zo in het zonnetje gezet.... Ik ben een gedreven logopedist. Voor mij is het de gewoonste zaak van de wereld dat je je inzet voor je vak. Van het begin af aan heb ik gedacht: als je het zoveel beter weet, ga daar dan actief mee aan de slag. Dat heeft mij destijds doen besluiten om me aan te melden als bestuurslid van de toenmalige Sectie V. In de jaren dat ik bestuurslid ben geweest zijn er veel dingen veranderd. Zo is de professionalisering van de logopedist veel meer op de voorgrond komen te staan. De inrichtingseisen voor de vrije vestiging zijn in die tijd ontwikkeld en, ondanks heel veel verzet in het begin, nu geïmplementeerd en niet meer weg te denken in de vrijgevestigde logopediepraktijk. Om collega's meer te laten samenwerken is in die tijd een start gemaakt met de kwaliteitskringen met de opleiding tot KKB-er als gevolg. Wat heb ik veel geleerd van die training. De NVLF-V vergaderingen waren destijds niet altijd gemakkelijk in mijn agenda in te plannen. Ik had een gezin met 3 kleine kinderen (3, 1 en enkele maanden oud) en we vergaderden altijd rond 18.00 uur: de spijtstijd thuis. Na mijn tijd als bestuurslid heb ik samen met een collega de kwaliteitskring in Utrecht opgestart. 2 Kringen en 30 collega's die regelmatig

samen vergaderden over diverse onderwerpen, waarbij veel aandacht was voor een 'open sfeer'.

Het vak logopedie gaat me zeer aan het hart. Vandaar mijn inspanningen (samen met Ineke Hendriks en Maxime Ham) om de logopedie beter op de kaart te zetten en te strijden voor een hoger en reëler tarief. Het hoogtepunt hierbij is de geweldige demonstratie geweest die in september 2018 in Den Haag heeft plaatsgevonden. Bij deze demonstratie zijn we even werkelijk gehoord en het lijkt er nu op dat de politiek wakker is geschud. De Zorgverzekeraars zijn een dag in mijn praktijk aanwezig geweest en er heeft een open gesprek plaatsgevonden met ons als logopedisten.

Ik ben niet alleen actief maar ook leergierig.

Het volgen van de Masteropleiding Logopediewetenschap (die ik in 2007 heb afgesloten) heeft mijn blik verruimd. Evidence based handelen heeft voor mij een inhoud gekregen. Dat probeer ik aan mijn jongere collega's in de praktijk (een fantastisch team trouwens) over te dragen. Ik geniet van alle na- en bijscholingen. De training tot SI-therapeut heb ik als zeer waardevol ervaren.

Het werken als logopedist is vandaag de dag niet gemakkelijk. In de vrije vestiging moet je van vele markten thuis zijn. Er komt een hoop administratie en regel- en wetgeving op je af. De arbeidskrachte op de markt is voor elke praktijk duidelijk voelbaar. Ook in mijn praktijk kampen we met een openstaande vacature die niet wordt opgevuld. We werken hard. Om het overzicht te houden is het van belang om een goede structuur in de praktijk in te bouwen. En hoe prachtig is het om met collega's over de problematiek in ons vak te sparren. Ik draag de (jongere) collega's een warm hart toe. Ik hou ervan om kennis te delen zodat niet iedereen het wiel opnieuw moet uitvinden. En daar ben ik dan soms echt een beetje eigenwijs in, dat moet ik toegeven....

Het compliment dat mij door mijn collega is gegeven maakt me verlegen. Ik heb altijd gehandeld vanuit het gevoel dat het juist was wat ik deed. Het voelt allemaal als 'zo vanzelfsprekend', zo normaal. En dat kan alleen maar zo zijn als je van je vak houdt. Want dat weet ik zeker: het is fantastisch om logopedist te zijn, dus daar blijf ik voor strijden!!'